

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.III.35.801/2014/4.szám

A Kúria a dr. Sóvágó Ügyvédi Iroda által képviselt felperes neve(felperes címe) felperesnek a jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága (alperes címe) alperes elleni adóügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. július 10. napján kelt 5.K.27.087/2014/8. számú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 11. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Kúria a Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 5.K.27.087/2014/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000,- (harmincezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 111.400,- (száztizenegyezer-négyszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú adóhatóság megismételt eljárás keretében 2005. október-december hónapokra általános forgalmi adónemben bevallások utólagos vizsgálatát végezte a felperesnél, melynek eredményeként hozott határozatában a felperes terhére 16.619.000,- forint adóalap után 3.027.000,- forint adókülönbözetet állapított meg, melyből 954.000,- forint érinti a folyószámlát. Kötelezte a felperest a folyószámlát érintő adókülönbözet, 477.000,- forint adóbírság, és 253.000,- forint késedelmi pótlék megfizetésére. Ezt meghaladóan a hatóság a soron következő adómegállapítási időszakra átvihető

összeget a bevallásban szereplő 2.073.000,- forinttól eltérően 0,- forintban állapította meg.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2014. február 14. napján kelt 3152688896. iktatószámú határozatával az elsőfokú határozatot megváltoztatta, az adókülönbözet összegét 3.187.000,- forintra emelte fel, ebből az adóhiány összegét 1.114.000,- forintban határozta meg. Emellett az adóbírságot 557.000,- forintra, a késedelmi pótlékot 327.816,- forintra változtatta.

Az indokolás szerint a felperes a bankszámláinak adatai, az üzleti partnereinek nyilatkozatai, és az általuk megküldött számlák alapulvételével készített kimutatásra figyelemmel a ... Zrt.-től (a továbbiakban: Zrt.) 6.750.004,- forint, a 343 Kft.-től (a továbbiakban: Kft.) 4.104.270,- forint adóalapot képező bevételre tett szert, melynek összegét a 2005. IV. negyedévi áfa bevallásában nem tüntetette fel maradéktalanul. Ezért az elsőfokú adóhatóság jogszerűen és megalapozottan növelte meg 936.000,- forinttal a felperes áfa fizetési kötelezettségét. Ezt meghaladóan a felperes a vizsgált időszakban a beszerzést terhelő adó tényleges felmerülését és a bevallásokban szereplő levont adók összegének jelentős részét az új eljárásban sem tudta alakilag és tartalmilag hiteles számlákkal alátámasztani. Megalapozatlanul hivatkozott a felperes jogorvoslati kérelmében arra, hogy az adóhatóságnak az általa egyszerű fénymásolatban csatolt beszerzési számlák kapcsán hivatalból kellett volna megkeresnie a számlakibocsátókat a számlák hitelesített másolatainak megküldése érdekében. A Kft. részére 2005. szeptember 15-i teljesítési dátummal kiállított számla áfatartalma jogszerűen került a vizsgált időszakban fizetendő adóként figyelembe vételre, mivel egyrészt annak bevallását a felperes a 2005. III. negyedévi adómegállapítási időszakban elmulasztotta, másrészt az ellenérték megfizetése 2005. október 10-én történt, így alkalmazandó az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény (a továbbiakban: Áfatv.) 20.§ (2) bekezdése.

A felperes keresettel támadta az alperes határozatát, kérve annak bírósági felülvizsgálatát és ennek eredményeként tartalma szerint hatályon kívül helyezését. A közigazgatási és munkaügyi bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Az indokolásban hivatkozott az Áfatv. 36.§ (1) bekezdés a) pontjára, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 121.§-ára, 164.§ (1) bekezdésére, és a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339.§ (1) bekezdésére. Érvelése szerint az adóhatóság a tényállás-tisztázási kötelezettségének eleget tett, a tényállást teljes körűen feltárta, az alperesi határozat kellőképpen indokolt. Az adóhatóság helyesen jutott arra a következtetésre, miszerint a Zrt. és a Kft. részére történő termékértékesítés vonatkozásában az adókötelezettség a vizsgált időszakra, vagyis 2005. IV. negyedévére esik, mely nem évült el. Az alperes adólevonási joggal kapcsolatban

tett megállapításai megalapozottak, a jogszabályban foglaltaknak megfelelnek. A felperes a tényállás-tisztázási kötelezettség megsértésén kívül nem jelölt meg olyan eljárási szabálysértést, amely a határozat hatályon kívül helyezését indokolná. A bíróság kifejtette, hogy nincs olyan felperesi bizonyítási indítvány, amelyet az alperes jogszabálysértően mellőzött volna.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, annak hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítása iránt. Okfejtése szerint az elsőfokú adóhatóság a megbízólevélben foglalt felhatalmazáson túlterjeszkedve vonta vizsgálat alá a 2005. III. negyedévi felperesi adóbevallási, adózási tevékenységet, annak ellenére, hogy az már az elévülési időszakon túlra esett. Jogszerűtlen az a hatósági eljárás, amely az elévült időszakra vonatkozóan számviteli és könyvviteli nyilvántartás rendelkezésére bocsátását kérte a felperestől. Az Art. 164.§ (2) bekezdésére is figyelemmel az elévülési idő megszakadása kifejezetten a vizsgált negyedévre vonatkozik, nem pedig az azt megelőző negyedévekre. Tévesen állítja az elsőfokú adóhatóság, hogy a Zrt. és a Kft. részére történő termékértékesítés során 2005. IV. negyedévére vonatkozik bevallási kötelezettség. A beszerzett számlák alapján megállapítható, miszerint a tényleges termékértékesítésre 2005. III. negyedévében került sor, így az áfabevallási kötelezettség is erre a negyedévre esik.

Az alperes nem tett eleget az Art. 97.§ (4)-(6) bekezdéseiben foglalt tényállás-tisztázási kötelezettségének.

A felperes kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a per tárgyalását 2014. június 30. napjára tűzte ki. Erre a felperest jogi képviselőjén keresztül a keresetlevéllel és az alperes ellenkérelemmel együtt megidézte. A postai küldeményt a felperesi képviselő 2014. július 2. napján vette át, ennek ellenére a bíróság a tárgyalást 2014. június 30-án megtartotta, azzal, hogy a felperes idézése szabályszerű volt. A tárgyalás végén a bíróság döntött az ügy ítélethozatalra való elhalasztásáról, mellyel súlyosan korlátozta a felperesnek a perben gyakorolható jogait, mivel a felperes a nem volt abban a helyzetben, hogy az alperes ellenkérelmében foglaltakat megismerje és arra érdemben nyilatkozzon.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban fenntartását indítványozta.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

A Kúria a Pp. 270.§ (2) bekezdése és 272.§ (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelem elbírálása során kötve van az abban

megjelölt jogszabálysértésekhez, azokon nem terjeszkedhet túl. A Pp. 275.§ (1) bekezdésére figyelemmel a legfelsőbb bírói fórum a rendelkezésre álló iratok alapulvételével dönt. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének, további bizonyítás felvételének nincs helye.

A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megfelelő alapossággal feltárta és rögzítette ítéletének indokolásában az ügyben irányadó tényállást, és abból az ide vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával helytálló jogi következtetést vont le, döntésével a felülvizsgálati bíróság egyetért.

A Kúria a felülvizsgálati kérelemben foglaltakra figyelemmel az alábbiakat rögzíti:

A közigazgatási és munkaügyi bíróság a 2014. május 6-án kelt 2. alszámú végzésével tárgyalási határnapként tűzte ki 2014. június 30. napja 13:00 óráját, melyre idézni rendelte az alperesi képviselő mellett a felperesi képviselőt is, mellékelve a keresetlevelet és az alperes ellenkérelmét. Az idézés 2014. május 15. napján a mellékletekkel együtt kiadásra került, a postai küldemény a felperes képviselőjének megjelölt székhelyéről „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza a bíróságra. A posta kézbesítés második megkísérlésének napja 2014. június 3.-a. Az idézést a mellékletekkel együtt a bíróság újra kiadta a felperesi képviselőnek, aki azt 2014. július 2-án átvette.

A Pp. 99.§ (2) bekezdés második mondata szerint ha a kézbesítés azért volt eredménytelen, mert a címzett az iratot nem vette át (az a bírósághoz „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza) az iratot – az ellenkező bizonyításáig – a postai kézbesítés második megkísérlésének napját követő ötödik munkanapon kézbesítettnek kell tekinteni.

A kézbesítési vélelem beállításáról a felperesi képviselőt értesíteni nem kellett, mivel ugyan az idézés mellé a keresetlevél is kézbesítésre került, de azt a felperes jogi képviselője ismerte, hiszen ő készítette a felperes nevében. 2014. június 3.-át követően az ötödik munkanap 2014. június 10-e, ezen a napon a felperesi jogi képviselő idézése kézbesítettnek tekintendő. Ezért nem sértett jogszabályt az elsőfokú bíróság, amikor a 2014. június 30. napján megtartott tárgyaláson azt állapította meg, hogy a felperesi képviselő idézése szabályszerű volt.

A felperes álláspontjával szemben az adóhatóság nem vonta vizsgálat alá 2005. II. és III. negyedévét, ezekre az időszakokra ellenőrzést nem folytatott le. Helyesen fejtette ki az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében, miszerint bizonyos ezen időszakokban teljesített számlákhoz kapcsolódóan az adóhatóság elutasította a vizsgált negyedévben történő adólevonást, ez azonban nem jelenti az elévült

időszakok ellenőrzés alá vonását.

Az adóhatósági jegyzőkönyv mellékletét képező számlákból egyértelmű, a Kft. és a Zrt. felé történő termékértékesítések során a teljesítés időpontja - egy kivétellel - 2005. IV. negyedéve, az ezzel ellentétes felperesi előadás nem tényyszerű.

A felperes által a Kft. részére 2005. szeptember 15-i teljesítési dátummal kiállított számla tekintetében a felülvizsgálati bíróság megállapítja, hogy annak áfatartalma jogszerűen került elszámolásra a vizsgált időszakban az Áfatv. 20.§ (2) bekezdése alapulvételével, mivel az ellenérték megfizetésére - a felperes által sem vitatottan - 2005. október 10. napján került sor.

Az Art. 97.§ (4)-(6) bekezdéseiben foglaltakat a jogerős ítélet nem sértheti, mert az Art. az adóhatósági eljárásra tartalmaz szabályokat, a felülvizsgálati eljárás tárgya pedig a jogerős ítélet jogszerűségi felülvizsgálata.

A Kúria a fentiekre tekintettel a Pp. 275.§ (3) bekezdését alkalmazva a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta, miután az nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat.

A pervesztes felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése szerint köteles az alperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.

A feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket a felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése, és a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapulvételével köteles megfizetni az államnak külön felhívásra.

Budapest, 2014. február 25.

Dr. Sperka Kálmán s.k. a tanács elnöke, Dr. Sugár Tamás s.k. előadó bíró, Dr. Fekete Ildikó s.k. bíró

*A kiadmány hitelül:
tisztviselő*